

اولین همایش ملی گردشگری، جغرافیا و محیط زیست پایدار

محل برگزاری دانشکده شهید مفتح همدان

۱۳۹۲ آبان ۳۰

تجلى هماوایی گردشگری مذهبی و طبیعت گردی (نمونه موردی: روستای امام زاده ابراهیم فومن)

مرتضی نیک فطرت

عضو هیات علمی دانشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد واحد کرج، البرز، ایران

Email: Mortezanikfetrat@ymail.com

چکیده

برقراری ارتباط مستقیم میان اماكن متبرکه و عرصه های طبیعی، علاوه بر رشد و پیوستگی آن دو و حفظ حیات معنوی، موجب می گردد تا هر دو مجموعه طبیعی و مذهبی، فعال تر شده و بقاء بیشتری در طول زمان داشته باشند. گردشگری مذهبی، ۲۶ درصد از کل گردشگری را در جهان به خود اختصاص داده است و وجود جاذبه های گردشگری مذهبی در ابعاد جغرافیایی و فضایی شهر و روستا، نقش با اهمیتی در الگویابی فضایی گردشگری مذهبی دارد. انسان معاصر خسته از وضعیت موجود به جهت جلای روح خداجوی خود به بهترین گزینه (زیارت اماكن متبرکه) پناه آورده است و فطرت پاک و خداجوی آدمیان در اعصار مختلف سبب گشته است تا انسان در ازای پیدایش و خلقت ادیان بدنیال واقعیت و یکتاپرستی و سیر در آفاق و انفس بپردازد. در فرهنگ اسلامی نیز سیاحت به عنوان روشی برای کشف حقیقت مکررا سفارش شده است. یکی از مهمترین ویژگیهای گردشگری مذهبی، تعلق آن به همه اشار مختلف جامعه در هر سطحی میباشد. وجود امامزاده ابراهیم فومن در موقعیتی کوهستانی و جنگلی، پتانسیل بسیار ممتازی را برای جذب گردشگر مذهبی و در کنار آن گردشگر طبیعی فراهم آورده است. نوشتار حاضر بر آن است تا با روش تحلیلی و توصیفی و در بستر مطالعات کتابخانه ای و میدانی، میزان تاثیرات گردشگری مذهبی و گردشگری طبیعی را مورد توجه قرار دهد و آن را به عنوان الگویی برای سایر اماكن مشابه ارائه دهد.

کلمات کلیدی: گردشگری مذهبی، امامزاده ابراهیم، طبیعت گردی، معماری چوبی، سیاحت